

Τα αγάλματα

(Θεατρικό σκετς σε τρεις σκηνές)

(Σκηνικό η εξοχή ακούγονται πυροβολισμοί)

Μπαίνουν δυο τσολιάδες λίγο βιαστικοί σα να μη θέλουν να τους δουν.

ΣΚΗΝΗ 1^η

ΣΤΡΑΤΗΣ: Από δω...από δω. Έλα κάτσε να σου τα πω. (Κοιτάει γύρω) Το λοιπόν, τα είδε που σου λέω ο Αντρέας του καπετάν - Μιχάλη

ΓΙΩΡΓΗΣ: Και πού τα είδε; Πότε; (κάθονται)

ΣΤΡΑΤΗΣ: Μια βδομάδα πριν. Άμα κάνανε γιουρούσι οι Τούρκοι του Ομέρ κρυφτήκαμε στα ταμπούρια πίσω απ' τους βράχους. Ο Ανδρέας ξεμάκρυνε και μετά από λίγο γύρισε αλαφιασμένος.

ΓΙΩΡΓΗΣ: Και μετά;

ΣΤΡΑΤΗΣ: Πήρε μια ανάσα και μας έκανε την ιστορία. Ήταν εκεί μισοθαμένα στο χώμα. Ένα χέρι κι ένα κεφάλι πρόβαλαν ολόλευκα. Αγάλματα σου λέω . Αρχαία! Από τους Περικλήδες και τους Μιλτιάδηδες, τους Θεμιστοκλήδες και τους Λεωνίδες.

ΓΙΩΡΓΗΣ: Και είναι τόσο σπουδαία νέα αυτά; Ωχ μωρέ Στρατή, έχουμε τώρα τον Τούρκο γι' αυτά θα νοιαζόμαστε;

ΣΤΡΑΤΗΣ: (Ξανακοιτάει γύρω) Δεν κατάλαβες Γιωργή. Τριγυρίζουνε κάτι Φράγκοι, περιηγητές Θαρρώ τους λένε, και τα γυρεύουνε αυτά. Ξέρεις πόσα δίνουν; Πενήντα χρυσά γρόσια για κάθε άγαλμα κι ας είναι και μισά ή σπασμένα...

ΓΙΩΡΓΗΣ: Πενήντα χρυσά; Λωλαθήκανε μου φαίνεται οι Φράγκοι.

ΣΤΡΑΤΗΣ: Λωλαθήκανε δε λωλαθήκανε εγώ ξέρω πως είναι πολλά. Άντε σήκω τώρα. Λίγο ακόμα και φτάνουμε. (κοιτάζει σαν να ψάχνει) Μια τεράστια βελανιδιά είναι το σημάδι. Σαν βρούμε τη βελανιδιά ζερβά από τα ταμπούρια στους βράχους, φτάσαμε. Εκεί κοιμούνται τα' αγάλματα...

ΓΙΩΡΓΗΣ: Ποιος να ξέρει από πότε... (κοντοστέκεται) Δεν ξέρω αν κάνουμε καλά βρε Στρατή...

ΣΤΡΑΤΗΣ: Μα τι λες τώρα. Άμα τελειώσει το κακό και διώξουμε την Τουρκιά... Ξέρεις μωρέ τι είναι πενήντα χρυσά; Σπίτι παίρνεις, χωράφι, γίνεσαι νοικοκύρης...

ΓΙΩΡΓΗΣ: (τον διακόπτει) Σώπασε και κάτι ακούω (κάνουν να κρυφτούν αλλά δεν προλαβαίνουν. Εμφανίζεται μια κοπέλα κρατώντας μια στάμνα)

ΑΡΓΥΡΩ: Καλή σας ώρα παλικάρια.

ΓΙΩΡΓΗΣ: Καλή σου ώρα και σένα κοπελιά.

ΑΡΓΥΡΩ: Πως και ξεμείνατε μονάχοι. Άκουσα πως έγινε μεγάλη μάχη κάτω στον κάμπο. Εμείς κουβαλούσαμε βόλια και μπαρούτι στα πάνω ταμπούρια. Τι νέα μας φέρνετε; Τους φάγαμε τους εχθρούς;

ΣΤΡΑΤΗΣ: Τους δώσαμε ένα καλό μάθημα. Εμένα και το Γιωργή μας έστειλε ο καπετάν- Μακρυγιάννης να δούμε το μέρος, για να βρούμε έναν καλό τόπο να στήσουμε το κονάκι μας. Οι Τούρκοι ετοιμάζουν νέο γιουρούσι.

ΓΙΩΡΓΗΣ: Εσύ για πού το 'βαλες μονάχη;

ΑΡΓΥΡΩ: Να γεμίσω τη στάμνα πάω. Είναι δω πιο κάτω μια πηγή που' χει κρύο το νερό.

ΣΤΡΑΤΗΣ: Ξέρεις κανένα καλό τόπο εδώ κοντά; Μας είπαν για μια μεγάλη βελανιδιά δίπλα στους βράχους.

ΑΡΓΥΡΩ: Τον ξέρω τον τόπο. Κατά κει πάω, αν θέλετε να σας δείξω το δρόμο

ΣΤΡΑΤΗΣ: Να σαι καλά. Για πες μας λοιπόν.

ΑΡΓΥΡΩ: (τους δείχνει) Από δω θα πάτε. Το βλέπετε το μονοπάτι; Μόλις τελειώνει θα δείτε το μεγάλο δέντρο. Είναι ο τόπος που γυρεύετε.. Άντε καλή σας ώρα να κάνω γρήγορα μη με πιάσει η νύχτα.

ΓΙΩΡΓΗΣ: Καλή σου ώρα και καλή λευτεριά να' χουμε. (Η κοπέλα φεύγει. Ο Γιώργης γυρίζει στο Στρατή)
Κι αν μας κατάλαβε; Πάμε μωρέ Στρατή πίσω. Δε μ' αρέσει αυτό που πάμε να κάνουμε...

ΣΤΡΑΤΗΣ: Τρελάθηκες τώρα θα γυρίσουμε πίσω; Τώρα που φτάνουμε. Πάμε πριν βραδιάσει...
(Μουσική φεύγουν)

Σκηνή 2^η

Σκηνικό: Στρατόπεδο

(Στρατιώτες ξεκουράζονται άλλοι καθαρίζουν τα όπλα τους άλλοι συζητούν)

ΣΤΡΑΤ. Α' : (Μπαίνει τρέχοντας) Καπετάνιε! Καπετάνιε

ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ: Τι είναι ωρέ; Ποιος φωνάζει και μου χαλά την ησυχία;

ΣΤΡΑΤ. Β' : Ο Λάμπρος είναι καπετάνιε. Φέρνει κακά μαντάτα.

ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ: Για λέγε. Τι συμβαίνει; Τι νέα μας φέρνεις;

ΛΑΜΠΡΟΣ: (Λαχανιασμένος) Είδανε δυο παλικάρια σου τον Στρατή και τον Γιωργή να ξεμακραίνουν απ' τις θέσεις μας. Είπανε πως τους στέλνεις για να βρούνε τόπο κατάλληλο για να στρατοπεδεύσουμε. Πάνε κατά τους βράχους στις πηγές!

ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ: Στους Τούρκους!!! Άτιμοι προδότες. Τρέξανε σαν τους λαγούς στη φωλιά τους! (Κάνει βόλτες νευρικός) Θα τα πουν χαρτί και καλαμάρι όλα! Στείλτε τρία παλικάρια με τ' άλογα. Να κόψουν δρόμο απ' το φαράγγι για να τους προλάβουν. Τους θέλω εδώ!

ΣΤΡΑΤ. Β' Αμέσως καπετάνιε.

(Μουσική)

Σκηνή 3^η

(Εμφανίζονται οι στρατιώτες που κρατούν δεμένους τον Στρατή και τον Γιωργή)

ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ: Του λόγου σας είστε μωρέ παλικάρια δικά μου; Με καρδιά λαγού; Τι πήγατε να κάνετε;

ΣΤΡΑΤΗΣ: (Με κατεβασμένο το κεφάλι) Καπετάνιε να σου εξηγήσουμε. Εμείς...

ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ: Σιωπή! Με κάτι σαν κι εσάς θα διώξουμε την Τουρκιά;

ΓΙΩΡΓΗΣ: Δεν είναι αυτό που νομίζεις καπετάνιε.

ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ: Αυτό που νομίζω εγώ το λένε προδοσία! Και στους προδότες ξέρετε όλοι τι τιμωρία αξίζει. Πάρτε τους!

ΣΤΡΑΤ. Β΄: Μια στιγμή καπετάνιε! Κοιτάξτε τι είχαν μαζί τους. (Ανοίγει δυο τσουβάλια, φαίνονται κομμάτια από αγάλματα. Όλοι κοιτούν με περιέργεια)

ΣΤΡΑΤΗΣ: Συγχώρα μας καπετάνιε. Άκουσα πως οι Φράγκοι δίνουν πενήντα χρυσά γρόσια γι' αυτά. Θόλωσε το μυαλό!

ΓΙΩΡΓΗΣ: Δεν είμαστε προδότες , άμυαλοι είμαστε. Μας θάμπωσε το νου το χρυσάφι. Θέλουμε να πολεμήσουμε στο πλευρό σου.

ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ: (Σκεφτικός... μετά από λίγο..)

Ακούστε όλοι σας. Κι αυτό που πήγατε να κάνετε προδοσία λέγεται. Γι αυτά πολεμάμε μωρέ! Αυτά είναι η πατρίδα μας, η ιστορία μας. Όχι πενήντα αλλά χίλια γρόσια να σας δίνουν να μην έχετε αλισβερίσι με τους Φράγκους. Δεν θα πουλήσουμε την πατρίδα κομμάτι -κομμάτι... Τη λευτεριά μας θα την πουλούσαμε ποτέ;

ΣΤΡΑΤΗΣ: Δίκιο έχεις καπετάνιε....

ΓΙΩΡΓΗΣ: Η κακιά η ώρα ήταν. Δεν είμαστε προδότες.

ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ: (Αποφασιστικά) Κρύψτε τα' αγάλματα στο βάθος της σπηλιάς. Ετοιμάστε τουφέκια και βόλια. Όσο για σας... Βλέπω ότι μετανιώσατε. Ετοιμάστε τα άρματά σας. Ο Τούρκος δεν ησυχάζει. Εμπρός ! Τι με κοιτάτε; έχει δρόμο ακόμα ο αγώνας

ΟΛΟΙ: Ζήτω ο καπετάνιος!

(μουσική)

ΤΕΛΟΣ

